

ЗА НЕПРИМИРИМОСТ В ИДЕОЛОГИЧЕСКАТА РАБОТА И ОБЩИНСКИЯТ ПАРТИЕН КОМИТЕТ И ДВИЖЕНИЕТО ЗА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТРУД

успехи в зелен-
чукското произ-
водство. До 16
юни арп плам-
за целия месец
16 тона краста-
вици, т. е. на-
брала 13 тона и

Филип Кутев
(ПО СЛУЧАЙ 60 ГОДИНИ
ОТ РАЖДЕНИЕТО МУ)

В двориците и небостъргачите мислят не така, както мислят бедните хижи. В обществото, разделено на враждебни класи, няма и не може да има единна „нацласована“, „общовещна“ идеология; онова, което е добро за властника-богаташ, е лошо за експлоатираните от него работници и селяни и обратно. Други отношения не може да има в обществото, където господства частната собственост.

През целия си живот В. И. Ленин се бори страстно за чистотата на пролетарската, комунистическата идеология. Още в първите си произведения той развенчава либералните народнически, „легалните марксистски“, икономистите, а след това и меншевиките, които се опитваха да примирят пролетарската идеология с буржоазната идеология на реформизъм и класово сътрудничество. Всички опити да се замаже противоположността на буржоазната и социалистическата идеология, да се намисли нещо средно между тях В. И. Ленин разглеждаше като жалко извъртане или като съзнателно мошеничество на подкупени от буржоазията политикани. „... Въпросът стои само така, писа В. И. Ленин, буржоазна или социалистическа идеология. Среден път тук няма (защото човечеството не е изработило никаква „трета“ идеология, път и въобще в обществото, раздирано от класови противоречия, никогата не може и да има извънкласова или надкласова идеология)“. Ленинските идеи за партийна принципиалност в идеологическата борба са били и си остават могъщо оръжие за революционно преобразяване на човешкото общество, за утвърждаване на комунизма на земята.

С особена сила В. И. Ленин се бореше против буржоазния обективизъм, против така наречената „безпартийност“ при оценката на обществените движения и класовата борба. Владимир Ильич смяташе, че идеята за безпартийност е отначало до край буржоазна и лицемерна.

Буржоазните дейци обичат да умалват на дълго и широко за безпартийността си, за необходимостта от „свобода на мисълта“, от „безпристрастно изразяване на общественото мнение“. Самата буржоазия обаче никогата не остава равнодушна, безразлична в идеологическата борба. Тя винаги е крайно партийна, войнуваща и агресивна в защитата на своето класово господство. Това се вижда особено ясно сега, когато империалистическата буржоазия, изплашена за бъдещето си, прибегва към най-рафинирани и злобни средства за борба срещу растящото влияние на комунистическата идеология. В много капиталистически страни дейността на комунистическите партии е забранена. Все по-често научаваме за обиски и погроми на помещения на комунистически организации, за арести, побойства, изтезания и убийства на комунисти. А продажливите бандити на перото и прокурорската власт фабрикуват доноси и дължки обвинения, третират комунистите като изменници на родината.

Хиляди комунисти гинат в тъмниците на Испания, Португалия, Турция и други капиталистически страни. Такава е истинската същност на буржоазната „безпартийност“ в нейния разголен вид. Такъв е „свободният свят“, в който средновековните инквизициски методи на разправа с хората, чийто възгледи се отличават от официалните, са превърнати в система, в закон, където чинично и нахално се потъпкват най-елементарните принципи на гуманизма и демокрацията.

М. ПЛОТНИКОВ
кандидат на историческите науки

В. И. Ленин учеше пролетарските революционери да бъдат войнуващи и непримирими в идеологическата борба, да не допускат тържество, компромис в теоретичните принципи, при оценката на всички обществените събития и движения да изхождат от класови, партийни позиции. Във всички перипетии на идеологическата борба, учеше В. И. Ленин, винаги трябва да се търси главният въпрос — въпросът за интересите на един или други класи. В Съветския съюз Комунистическата партия тачи своето тези ленински закони, бори се решително против онези, които изоставят класовите, партийните позиции, натрапят ни мирно съвместно съществуване в областта на идеологията. По някога някои дейци на литературата и изкуството се отнасят безкритично към фактите от идеино-политическия живот в капиталистическите страни, правят опити да ни натрапят чуждото на съветския народ формалистично абстрактно изкуство под фирмата „съвременно“, „прогресивно“. Тези опити не можеха да не пробудят тревога и протест у съветските хора. Партията, нейният Централен комитет обрнаха сериозно внимание на тези факти. На състоялите се неотдавна срещи на ръководители на партията и правителството с дейци на литературата и изкуството бяха открито и принципиално осъдени неправилните и нездравни тенденции в литературата, музиката, живописа и пр.

В какво се състои главната вреда на призова за мирно съвместно съществуване в областта на идеологията? Обективно такива тенденции улесняват проникването на буржоазната идеология в нашата страна, притъпяват у съветските хора и специално у по-малко закалената идеино младеж, чувството на класова, партийна бдителност по отношение на козните на империалистическата реакция. А изгубването на партийността и класовостта в областта на идеологията би означавало на практика идеологическо разоръжаване на нашия народ, към което отдавна и настоятелно се стремят враговете на комунизма. „Който проповядва идеята за мирно съвместно съществуване в идеологията, подчертава Н. С. Хрущов, той обективно се подхлъзва на позициите на антикомунизма. Враговете на комунизма биха искали нашето идеино разоръжаване. И те се опитват да постигнат тази своя коварна цел чрез пропагандиране на мирното съвместно съществуване на идеологичните...“

Партията изисква от комунистите идейна яснота и определеност, дълбока комунистическа убеденост. У истинския борец-комунист не може да има раздвоеност, противоречие между убеждения и поведение, между думи и дела.

Комунистът — бил той работник или колхозник, учен или деец на изкуството — не може да стои настрана от идеологическата борба, да бъде пасивен зрители, да заема „неутрална“ позиция. „Нима е трудно да се разбере, казва др. Н. С. Хрущов, че онези, които не участвуват в борбата на страната на трудещите се, всъщност помагат на буржоазията? Който не върви заедно с работниците и селяните, неизбежно върви против тях“.

Иденте на Ленин ни дават сили, смелост, мъжество. И никой от нас няма право нито по-малко, нито по-големо въпроси да прави компромис в идеологическата борба на двата свята или да се отдръпва от тази борба.

Няма преподавател, който да не желае да има авторитет. Но той с рецепта не се изработва, не се купува, нито продава, а е плод на системна, последователна, упорита работа.

Огавко често пъти се руши или понижава авторитетът? Почти всички учители по език и математика изискват от учениците да спазват поле, прегледност, красив почерк както в тетрадите за класни, така и за домашни упражнения. Тези

В района на Долнооряховската общинска партийна организация 14 производствени единици — бригади, звена и групи се включиха в движението за комунистически труд. В тях участвуват общо 314 кооператори и работници.

Общинският партийен комитет, първичните партийни организации и управителният съвет на ТКЗС извършиха голяма организаторска и политическа работа за изграждането и сега за укрепването на звеното и бригадите за комунистически труд. На производствени съвещания и други събирания редовно отчитат съвещанията, износват политинформации. И това става на всеки две сесии. Самите звена и бригади четат подходящи книги, посещават колективно кино, обсъждат интересни филми, чествуват рождението си дни и други. Голяма помощ в това отношение им оказват учителите и други другари, станали приятели на участниците в движението за комунистически труд. И специалистите не стоят настрана. С тях те провеждат агро и зоотехнически курсове. На такива курсове, например, бе разяснена ползата от машинното окопаване и пръскане на томатите, от подхранването с торова течност на зелените пилер и раното парниково производство. Наученото в курса вече се прилага и резултатите са отлични.

И животновъдите се поучиха. В птицефермата с Долна Оряховица сега се поддържа висока хигиена на работните места и се спазват всички зоотехнически мероприятия при отглеждане на птиците и подготовката на фуражите, храненето и пр.

Активна помощ оказваха на звената за комунистически труд земекомисите към Отечественния фронт. Активистките Пела Пенова, Пенка Николова, Гана Христова, Елена Мусова като звеноводки и завеждащи фелдзаставаха начело на движението за комунистически труд.

Пренебрегайки добре резултатите от миналата година, Партията

Зеленчукската бригада в Г. Д. Тръмбеш изпълни плана си за миналата година 151 на сто. Тя получи средно от декар по 3500 кг ранни домати, 3200 кг пилер и 1200 кг ранни картофи. Един декар земя даде 500 лева доход на бригадата. Себестойността на получената продукция е под тази на планиваната. Например, себестойността на 1 кг домати е 0.0909 лв при план 0.1091 лв. На зелените пилер себестойността за 1 кг е 0.0616 при план 0.0970 лв. Успехите се дължат на добрата трудова дисциплина, на грижите за отглежданите зеленчуци. И тази година бригадата бележи хубави

С ново отношение към труда, към другарите си са и кооператорите от птицефермата.

Общинският партийен комитет периодически прави оценка на работата на звената за комунистически труд. С този въпрос се занимават и първичните партийни организации. На съвместно заседание на партийния комитет и управителния съвет на ТКЗС също е обсъждан въпросът за комунистически труд в село. Освен това, често посещават звената и на самите им работни места. При едно от тези посещения им бе съобщено решението за удостоверяване на първите звена с висококо званието.

Тази година в движението се включиха и се борят общо около 20 звена, бригади и ферми. Това безспорно ще се отрази благоприятно на повишаване на производствените резултати и за издигане съзанието на участниците в това патриотично движение.

Д. МОЛЛОВ
секретар на Общинския комитет на БКП Д. Оряховица

Свои добри майки и доманини са жените, но и отлични производственици. Миналата година свиневадите Йорданка Здравкова и Мария Йорданова от кооперативната ферма в Дичин бяха на едно от първите места в стопанството. При план да отгледа и предадат 270 малки прасенца те предадоха 300. И тази година те не мислят да отстъпят първото място.

Със сръчни ръце

Не само благоуханните рози и жълтите тюлени „Джебел басма“ славят страната ни на международния пазар. Етикетите на мисковите вино и гъзма, на мавруда и шампанското са един от най-желаните стоки в чужбина. Съборно съществува и въздуха на страната ни, отразил кришните песни на гроздоберачките, то носи топлина си и сгрява сърцата на хората от братска Чехия и Полша. Съветския съюз и презокеанска Куба.

Един от най-големите заводи в страната за вино това е Виарският завод в Лясковец. Започнал живота си като винарска изба, сега той прерасна в завод с най-нова техника, внесена в модерни и съвременни сгради. Ежедневно през портала влизат стотици работници, технолози и техници-майстори.

През 1960 година тук бе открит първият цех в страната ни за термична обработка на вино. Много възлени предизвика оня момент, когато неискните специалисти пуснаха в проба експлоатация автоматичната лент, мянчиците и пълначните машини. В цеха още се работеше и обзавеждаше. Но производството трябва да започне. Много хора минаха тогава откуд Работата бе интересна. Производството бе предназначено изключително за износ. Откуд щяха да излизат бутилките с

кристално вино — приятно допълнение на много трапези.

По това време се сформира и първата бригада в цеха. Това бяха 10 жени, които ежедневно етикетираха по 1000 бутлики. Колкото се стремеше всичко да бъде красиво и ефективно. Бригадата „Пела Димитрова“, с бригадир Мара Иванова поемаше новите инициативи, стараше се всеки изминат ден да подобрява производството. Един ден ти реши: велка жена да работи на онова място, на което ще дава най-голямо производство. И разбира се имаше резултат. В края на 1961 година бригадата от 7 жени етикетирала 5400 бутлики. През същата година заводът прие поръчка за Куба. Тогава бригадата започна да етикетира по 7200 бутлики. Сръчните ръце на жените смайваха със своята ловкост и умение. Но дори и с бързината, с която се работеше, пак проличаваха нежността и движението. За производството те говореха като за работите си.

Един ден Иванка Слабакова от бригадата заболела и отиде на операция. Другарите й се разтревожиха. Следиха нейното състояние, ободриха я, а когато отново се върна те я сложиха на най-леката работа.

Бригадата реши да воюва за званието „Бригада за комунистически труд“. В борбата за званието ръцете им ставаха още

по-чверсти, а очите горяха, когато бутилките бяха по-много и по-добре етикетирани. При тях имаше кавги. Всички бяха като едно семейство, дружи и сговорни.

В началото на тази година бригадите влязоха в нова просторна зала. И всяка една отдаваше всичко в работата си. Един ден, на общоавносно събрание, решиха да работят по Ловешки почин. Бригадата на Мара Иванова първа предаде своя опит и започна да работи с един човек по-малко, без това да се отрази на производството. Тя можели ли иначе. От основаването си досега, тази бригада бе обучила около 35 жени.

Половин година името на бригадата стоеше на почетното заводско табло. И макар сега съревнованието да се води не по бригади, а по смени, бригадата на Мара Иванова е една от първите. Ударници са и Софка Рилова, и Христо Даракев, и Илия Ворсук, членове все на тази бригада.

Сръчни и умели са ръцете на дружиците. Сърдечни са техните усмивки, голяма е тяхната цел: да работят за повече, по-качествено и по-евтина продукция, за по-добър и заможен живот.

Антония БАЙЧЕВА
от Общественията редакция на в. „Борба“ Лясковец

Филип Кутев е един от най-видните и популярни представители на съвременната българска музика.

Той е роден през юни 1903 година в гр. Айтос. Още първите му творби, написани след завършване на Държавната консерватория, си спечелиха адава и български народни песни и мотиви. На този композиционен принцип да изгражда творбите си върху нашия фолклор Кутев не изменя и целия си творчески път. Неговите симфонични произведения „Саргери“, симфонична сюита „Герман“, кантата „9 септември“, Младешката симфония и др. — са свежи произведения с тематика от нашия живот, в които звучат народни интонации.

Голямата популярност на Филип Кутев се дължи главно на неговите разработки на народни песни, които той прави за музика, те на ръководения от него Държавен ансамбъл за народни песни и танци. Тези песни изгражда огромна роля в развитието и укрепването на нашата музикална самодисциплина. Те стимулираха създаването на стотици народни ансамбли, хорове и ги подпомагаша с репертоар. Песни като „Дона на порти седене“, „Прехвърляна пичка“, „Полетна е Тодора“, „Драгана и славей“ и много други ставаха любими и за участниците в художествената самодисциплина, а за слушателите.

Музикалните разработки на Филип Кутев обективно доказават, че нашата народна песен не губи своя чар и тогава, когато се изпълнява многогласно.

Големи заслуги за пропагандирането на българската музика изтъкват композитор има и като създател и ръководител на Държавния ансамбъл за народни песни и танци, който разпространява нашия народна песен по всички краища на света.

Филип Кутев активно подпомага народните хорове в страната. Миналия месец той беше сгод дава на най-изтънчати народни ансамбли в нашия окръг — народния хор при читалище „Исбра“ във В. Търново и Горнооряховския народен ансамбъл, прехвърля на техни репетиции и даде ценни указания за художествения им растеж.

Партията и народното правителство високо оценява неговите заслуги като композитор, диригент и обществен — народен представител и главен секретар на Съюза на българските композитори — и го удостоиха със званието „Народен артист“ и лауреат на Димитровска награда.

Поздравяваме на голямата композитор дълги години живот за благото и разцъфтя на нашата социалистическа култура.

г. х.

„ЛЕВСКИ“ ЛЯСКОВЕЦ В „Б“ РФГ

От Троян долетя радостна вест, която развълнува спортната обществост на окръга. В квалификационния турнир за влизане в „Б“ РФГ, футболният на „Левски“ Лясковец постигна най-големия си успех! След като завършиха първата си среща с „Д. Петров“ (Мездра) 0:0 и равния резултат в състезанието между третия претендент за първото място — „Н. И. Вапцаров“ в Плевен и отбора на Мездра, за футболните от Лясковец и ма се само един път — да победят плевенци. И те издържах трудното изпитание с чест!

Стотици любители на футбола от Лясковец изпълваха трибуните на стадиона в Троян и бурно окуражаваха своите любители в решителния двубой с единадесеторката на завода „Н. И. Вапцаров“, който се състоя в четвъртък. Трудно е да се посочи миг от тази напрегната среща, в която футболните от нашия окръг да не напращаха. Те се бореа настоятелно за всяка първа топка, не жалеа сили, шумуваха остро противниковата врата. И усилията им бяха богато възнаградени. След излов удар в 28-та минута, топката попадна у Янко Тодоров, който с прекарас удар разтърсва мрежата — 1:0. Пет минути преди почивката, Т. Доброволски почива на 2:0. Истински джъд от голове се изписа във вратата на плевенци през второто полувреме. Кирил Кирчев и отново Доброволски от дузпа стрелаша успешно. Сега вече никой не се съмнява в голямата победа. Единственият гол за плевенци бе постигнат от дузпа. Наближаваше краят на това решително състезание, когато Т. Доброволски за пети път намери очертанията на вратата — 5:1! Така по най-убедителен начин плевенците на зона „Янтра“ — „Левски“ от Лясковец, за първото място в турнира и извоюва правото от идващия спортен сезон да играе в състава на Северната „Б“ РФГ!

Вчера победителите бяха тържествено посрещнати в родния си град.

а повтаря това, което несъобразителните му родители са говорили по адрес на учителите пред него.

Не са малко и онези семейства, в които авторитетът на родителите е до такава степен погъзен от техните деца, че те прехвърлят възпитанието на децата си изключително на учителя. Те обикновено заявяват: „Ние сме необразовани, не знаем и не можем да учим децата си, вне там в училище ги научете, на вас държавата дава ви плаща“. Но тези безотговорни граждани трябва да знаят, че има много по-неправилни от тях, които добре възпитават децата си чрез личния си пример на честни, трудолюбиви хора. Защото ако проучим бита на тъй наречените „трудно“ възпитани деца, ще открием нееднакъв семеен колектив, в който родителите пред развод, различие в интересите на майката и бащата, противоположен подход към децата. За педагогическият си безсилие и сринация си авторитет такива родители търсят оправдание в голямата си обществена заедност, липсата на време за възпитание и т. н.

Личният пример е не само поучителен, но и дълбоко заразителен. Родителите и учителите трябва да знаят добре, че всяка тяхна проява се наблюдава най-внимателно от децата и че техният личен живот и

тяхната всекидневна дейност служат като извор за черпене на поуки от страна на децата.

Каква любов към книгата и училището може да всади в душата на децата си семейството К, където лъжката, мързелът, грубостта и търсенето лесни пътища за преуспяване в живота са нещо обикновено явление. В такъв случай нито веселие, нито книга се внасят. И родителите се чудят защо техният ученик цом се върне от училище захвърля всичко и хуква да играе. И търсят причините не в себе си. Нехажението към трудовите задачи в семейството, ленивостта, лъжката се възприемат също така безкритично от децата, защото това го върши техният най-близък човек.

За социалистическото общество не е безразлично какви са отношенията в това или онова семейство. Необходимо е семейството да си изброи правилно отношение към учителя. Да се пазят неговият авторитет пред децата. Когато трябва да се критикува — нека родителите се явят пред него със своите възражения, ако той греши. Но ако грешката е в родителите нека бъдат честни, за да възприемат неговите съвети.

Родителите трябва да помнят, че ако искат правилно да възпитават своите деца — трябва да се грижат преди всичко за своето поведение.

Илия ГИТЕВ

АВТОРИТЕТЪТ НА УЧИТЕЛЯ И СЕМЕЙСТВОТО

Личността на възпитателя е най-важният фактор за педагогическото влияние върху подрастващите поколения. Сам Антон С. Макаренко правилно е забелязал какви качества създава авторитетът на учителя в средата на учениците. „Аз вече знаех — казва той в „Педагогическа поема“, — че децата не оправдават убеждението, че могат да обичат и ценят само човек, който се отнася към тях с обич, който ги ласкае. Аз отдавна се убедих, че най-голямо уважение и най-голяма почит и обич се проявява от страна на учениците се към други типове хора. Това, което ние наричаме висока квалификация: уверено и точно знание, умение, изкуство, златни ръце, чемногословие и дълбоко отсъствие на фразата, постоянна готовност за работа — ето какво в най-голяма степен увеличава уважението“.

Добрите учители винаги изпитват голямо удовлетворение при работата си с учениците.

Те от своя страна чувствуват даде при тях е дошъл чиниовник, който изпълнява своите задължения, или с тях се занимава приятел, ентусиаз в работата си. На някои тегне тази професия само за това, че цял живот трябва да повтарят едно и също. Истинският педагог никога не изпитва такова чувство. Едно от най-важните качества на учителя е умението му сложното да прави просто, а трудното — достъпно. За това се изисква дълбоко разбиране на учебния материал, да погледне учителят на преподавания материал с очите на ученика, да се постави на неговото място.

Няма преподавател, който да не желае да има авторитет. Но той с рецепта не се изработва, не се купува, нито продава, а е плод на системна, последователна, упорита работа.

Огавко често пъти се руши или понижава авторитетът? Почти всички учители по език и математика изискват от учениците да спазват поле, прегледност, красив почерк както в тетрадите за класни, така и за домашни упражнения. Тези

